

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Reports

گزارش ها

پری قدمی - لندن
۱۳۰۵-۲۰۱۰

تظاهرات اعتراضی علیه موج اعدام‌های اخیر جمهوری اسلامی لندن

روز چهارشنبه دوازدهم می ۲۰۱۰ مصادف با بیست و دوم اردیبهشت [ثور] ۱۳۸۹ مقابل جاسوس خانه جمهوری اسلامی ایران جمع کثیری از ایرانیان مقیم لندن از ساعت شش عصر تا هشت شب تظاهرات اعتراضی برپا کردند. این تظاهرات با خواست آزادی بی قید و شرط تمام زندانیان سیاسی و در اعتراض به اعدام ناعادلانه چهار تن از مبارزان خلق کرد به نام‌های فرزاد کمانگر، شیرین علم هولی، فرهاد وکیلی، علی حیدریان، مهدی اسلامیان و هزاران انسانی که طی سی و یک سال گذشته در بیدادگاه‌های جمهوری فاشیست اسلامی محکوم به مرگ شده و یا در درگیری‌ها و سرکوب‌های خیابانی جان خود را از دست دادند؛ صورت گرفت.

شرکت‌کنندگان در این تظاهرات از سازمان‌ها و احزاب مختلفی گرد هم آمده بودند. آنان در کنار یکدیگر خشم و نفرت خود را با شعارهایی که کلیت جمهوری فاشیست اسلامی را نشانه گرفته بود، نشان دادند و همچنین حضور پررنگشان نشان همبستگی با خلق غیور و قهرمان کردستان و به ویژه خانواده‌های عزیزان از دست رفته بود.

شعارها از طرف شرکت‌کنندگان محکم و کوبنده فریاد می‌شد. این اتحاد که در جمع شرکت‌کنندگان موج میزد مامورین سفارت را له لرزه انداخته بود، به طوری که یکی از مامورین سفارت برای نشان دادن و به رخ کشیدن قدرت تو خالی‌اش از در سفارت بیرون می‌آمد و چند لحظه‌ای خود را به مردم نشان می‌داد. او قصدش فقط تحریک احساسات مردم مبارز بود و می‌خواست بگوید که از ما نمی‌ترسد، ولی این مامور اگر جرأت داشت بدون حضور نیروهای امنیتی و پلیس ویژه می‌توانست قدرتش را به نمایش بگذارد. البته بیش از این انتظاری نمی‌توان داشت. او جیرمخوار رژیم است که در سی و یک سال گذشته فقط با زور شلاق، شکنجه، زندان، اعدام و سنگسار و دیگر شیوه‌های سرکوب که حتی مردم را در زندگی خصوصی راحت نمی‌گذارند؛ خود را در قدرت نگهداشته است.

شعارهایی که توسط جمع ما متحدانه سر داده می‌شد از جمله:

«فاشیست برو گمشو»، «مزدور برو گمشو»، «جمهوری اسلامی با هر جناح و دسته نابود باید گردد» لرزه بر اندام آنان انداخته، تاثیر به سزایی داشت. تا جائیکه آن مزدور دیگر جرأت تکرار نمایش مسخره اش را نداشت.

در این تظاهرات شعار «زندانی سیاسی آزاد باید گردد»، «کارگر زندانی آزاد باید گردد»، «جمهوری اسلامی رژیم ارتجاعی مرگت فرا رسیده»، «مرگ بر حکومت ضد زن»، «دانشجوی زندانی آزاد باید گردد»، «دانشجو، کارگر اتحاد اتحاد» بیش از پیش سر داده شد.

تظاهرات این روز تنها صحنه کوچکی از همبستگی و اتحاد تمام مردم ایران اعم از خلق‌های قهرمان کرد، ترک، عرب، بلوچ، فارس و ... می باشد. این همبستگی باعث شده بود فضای امنیتی سفارت بیش از پیش شدیدتر شود، به طوری که حضور و کنترل پلیس در بین و اطراف جمعیت کاملاً چشمگیر بود.

